

47 му говорятъ. И пѣкой си му рече: Ето майка
 ти и братія-та ти стоятъ вѣнъ, и ищѣтъ да ти
 48 говорятъ. А той отговори на тогожь който му
 каза *това* и рече: Коя е майка ми, и кои сѣ
 49 братія-та ми? И прострѣ си рѣжж-тѣ къмъ у-
 ченицы-тѣ си и рече: Ето майка ми и братія-
 50 та ми. Защото който прави волѣж-тѣ на Отца
 моего който е на небеса, той ми е братъ и
 сестра и майка.

ГЛАВА 13.

1 Въ сѣщій-тѣ день излѣзе Иисусъ изъ кѣщи
 2 и сѣдѣше край море-то. И събрахъ ся до него
 народъ много, така щото влѣзе та сѣднѣ въ ла-
 діѣж, а всичкий-тѣ народъ стоеше на брѣгъ-тѣ.
 3 И говори имъ много съ притчы, и казуваше:
 4 Ето, излѣзе сѣятель-тѣ да сѣе: И когато сѣеше,
 едно паднѣ край пѣть-тѣ; и дойдохъ птицы-
 5 тѣ, и озобахъ го. А друго паднѣ на камениты
мѣста, дѣто нѣмаше много пѣръсть; и заскоро
 изникнѣ, защото нѣмаше дълбинѣ отъ земѣж;
 6 А като изгрѣя слѣнце-то, припламнѣ, и понеже
 7 нѣмаше корень изсѣхнѣ. Друго пакъ паднѣ въ
 тѣрніе-тѣ, и порастохъ тѣрніе-тѣ, и заглушихъ
 8 го. Друго паднѣ на добръ-тѣ земѣж, и даваше
 плодъ, едно сто, друго шестдесеть, а друго три-
 9 десеть. Който има уши да слуша, нека слуша.
 10 И пристѣпихъ ученицы-тѣ и рекохъ му: За-
 11 що имъ говоришь съ притчы? А той отвѣща и
 рече имъ: Защото вамъ е дадено да познаете
 тайны-тѣ на царство небесно, а тѣмъ не е да-
 12 дено. Защото който има, ще му ся даде, и ще
 му ся прѣумножи; но който нѣма, и какзото
 13 има ще му ся отнеме. За това имъ говорѣхъ съ
 притчы, защото гледатъ и не видятъ, слушатъ
 14 и не чуѣтъ, нито разумѣвать. И исполнява ся